me ut vadã ad dñm meũ. Rñderũtqꝫ frater
eiꝰ ⁊ mr̃. Maneat puella saltẽ decem dies
apud nos: ⁊ poſtea ꝓficiſcet̃. Nolite ait me
retinẽ: q2 dñs direxit viã meã. Dimittite me
ut pgã ad dñm meũ. Et dixerũt. Vocemus
puellã: ⁊ q̃ramꝰ ipiꝰ volũtatẽ. Cũqꝫ vocata
veniſſet ſciſcitati ſũt. Vis ire cuꝫ hoĩe iſto?
Que ait. Vadã. Dimiſerũt ĝ eã: ⁊ nutricẽ il-
lius: ſeruũqꝫ abraã ⁊ comites eiꝰ: impꝯcantes
ꝓſpa ſorori ſue: atqꝫ dicẽtes. Soror nr̃a es:
Creſcas ĩ mille milia: ⁊ poſſideat ſemẽ tuuꝫ
portas inimicoꝝ ſuoꝝ. Igit̃ rebecca ⁊ pu-
elle illiꝰ aſcẽſis camelis ſecute ſũt viꝝ: q̃ fe-
ſtinꝰ reũtebat̃ ad dñm ſuũ. Eo ãt tpe deam-
bulabat iſaac ꝑ viã q̃ ducit ad puteũ: cuius
nomẽ ẽ viuẽt̃ ⁊ vidẽtis. Hitabat. n. ĩ t̃ra au-
ſtrali. Et egreſſꝰ fuẽat ad meditãdũ ĩ agro
inclinata iam die. Cũqꝫ eleuaſſet oculos: vi
dit camelos veniẽtes ꝓcul. Rebecca q̊ꝫ cõ-
ſpecto iſaac deſcẽdit de camelo: ⁊ ait ad pue
rũ. Quis ẽ ille hõ q̃ venit ꝑ agꝝ ĩ occurſuꝫ
nob? Dixitqꝫ ei: Ipe eſt dñs meus. At illa
tollẽs cito palliũ ſuũ opuit ſe. Seruus aũt
cũcta que geſſerat: narrauit dño ſuo iſaac.
Qui introduxit eã in tabnaculũ ſare mr̃is
ſue: ⁊ accepit eã vxorẽ: ⁊ in tm̃ dilexit eaꝫ: ut
dolorẽ q̃ ex morte mr̃is eiuſ acciderat tem-
peraret. .XXV.

ABraã vero aliã duxit vxoreꝫ noĩe
cethurã: q̃ pepit ei çamrã ⁊ iecſan et
madã ⁊ madiã ⁊ ieſboch ⁊ ſue. Iec
ſan q̊ꝫ gẽuit ſaba ⁊ dadã. Filij dadã fuerũt
aſſurim ⁊ lathuſim ⁊ laomim. At vo ex ma-
dian ortus ẽ epha ⁊ epher ⁊ enoch ⁊ abida
heldaa. Oẽs hi filij cethure. Deditqꝫ abraã
cũcta q̃ poſſederat iſaac: filijs ãt ꝯcubinarũ
largitus ẽ mũera: ⁊ ſepauit eos ab iſaac fi-
lio ſuo: dũ adhuc ipe viueret ad plagã oriẽ-
talẽ. Fuerũt ãt dies vite abrae centũ ſeptua-
gintaqͣqꝫ anni: ⁊ deficiẽs mortuus ẽ in ſene
ctute bona ꝓuecteqꝫ etat̃ ⁊ plenꝰ dieꝝ: ꝯgre
gatuſqꝫ ẽ ad ppl̃m ſuũ. Et ſepelierũt eũ iſaac
et iſmael filij ſui ĩ ſpelũca duplici: q̃ ſita ẽ in
agro ephron: filij ſeor ethei e regione mam
bre quã emerat a filijs heth. Ibi ſepultus ẽ
ipe ⁊ ſara vxor eiꝰ. Et poſt obitũ illiꝰ bñdixit
d̃s iſaac filio eiꝰ: q̃ hitabat iux̃ puteũ noĩe
viuẽt̃ ⁊ vidẽt̃. He ſũt gñationes iſmael filij
abrae: quẽ pepit ei agar egyptia famula ſa
re: ⁊ h̃ noĩa filioꝝ eiꝰ ĩ vocabulis ⁊ gñationi
bus ſuis: Primogenitꝰ iſmaelis nabaioth:
deinde cedar ⁊ abdehel ⁊ mabſan maſma
q̊ꝫ ⁊ duma ⁊ maſſa adad ⁊ thema ⁊ iachur et
naphis ⁊ cedma. Iſti ſũt filij iſmael: ⁊ h̃ no
mina ꝑ caſtella ⁊ oppida eoꝝ duodecim ꝓn
cipes tribuũ ſuaꝝ. Et facti ſũt ãni vite iſma
elis centũtriginta ſeptẽ: deficiẽſqꝫ mortuus
ẽ ⁊ appoſitꝰ ad ppl̃m ſuũ. Hitauit ãt abeui-
la vſqꝫ ſur: q̃ reſpicit egyptũ introeũtibꝰ aſſy
rios. Corã cũct̃ fribꝰ ſuis obijt. He q̊ꝫ ſunt
gñationes iſaac filij abraã. Abraam genuit
iſaac. Qui cũ q̃draginta eẽt annoꝝ: duxit
vxorẽ rebeccã filiã bathuelis ſyri de meſo-
potamia ſororẽ laban. Deꝓcatuſqꝫ ẽ iſaac
dñm ꝓ vxore ſua: eo ꝙ eẽt ſterilis. Qui ex-
audiuit eũ ⁊ dedit ꝯceptũ rebecce: ſed colli-
debant̃ ĩ vtero eiꝰ ꝑuuli. Que ait. Si ſic mi
hi futuꝝ erat: q̃d neceſſe fuit ꝯcipe? Perre-
xitqꝫ rebecca ut ꝯſuleret dñm. Qui rñdens
ait. Due gẽtes ſũt ĩ vtero tuo: ⁊ duo ppl̃i ex
vẽtre tuo diuident̃: ppl̃uſqꝫ ppl̃m ſupabit: ⁊
maior ſeruiet minori. Iam tps pariẽdi ad-
uenerat: ⁊ ecce gemini ĩ vtero eiꝰ repti ſunt.
Qui ꝓmꝰ egreſſus ẽ ruffus erat: ⁊ totꝰ ĩ mo
rem pellis hiſpidus: vocatũqꝫ ẽ nomẽ eius
eſau. Protinꝰ alter egrediẽs plantã fr̃is te
nebat manu: ⁊ iccirco appellauit euꝫ iacob
Sexagenarius erat iſaac qñ nati ſũt ꝑuuli
Quibꝰ adult̃: factꝰ ẽ eſau vir gnarꝰ venãdi:
et hõ agricola: iacob aũt vir ſimplex hita-
bat ĩ tabnaculis. Iſaac amabat eſau eo ꝙ
de venationibꝰ illiꝰ veſceret̃: ⁊ rebecca dili-
gebat iacob. Coxit ãt iacob pulmẽtũ: Ad
quẽ cũ veniſſet eſau de agro laſſus ait. Da
mihi d̃ coctione hac ruffa: q2 oppido laſſus
ſum. Quã ob cãm vocatũ ẽ nomẽ eiꝰ edom
Cui dixit iacob. Vende mihi ꝓmogenita
tua. Ille rñdit. En morior. Quid mihi ꝓde
rũt ꝓmogeĩta? Ait iacob. Iura ĝ mihi. Iu
rauit ei eſau ⁊ vẽdidit ꝓmogenita: ⁊ ſic acce
pto pane ⁊ lent̃ edulio cõedit ⁊ bibit ⁊ abijt:
ꝑuipendẽs ꝙ ꝓmogenita vẽdidiſſꝫ. XXVI

ORta ãt fame ſup terrã poſt eã ſteri-
litatẽ q̃ acciderat ĩ diebꝰ abraã: abijt
iſaac ad abimelech regẽ paleſtinoꝝ
in gerara. Apparuitqꝫ ei dñs ⁊ ait. Ne de-
ſcẽdas in egyptũ: ſ3 q̃eſce ĩ terra quã dixẽo
tibi: ⁊ ꝑegrinare ĩ ea: eroqꝫ tecũ ⁊ bñdicã ti-
bi. Tibi. n. ⁊ ſemĩ tuo dabo vniũſas regio-
nes has: complẽs iuramentũ q̃d ſpopondi
abraã p̃ri tuo: ⁊ multiplicabo ſemẽ tuũ ſicut
ſtellas celi. Daboqꝫ poſteris tuis vniũſas
regiones has: ⁊ bñdicent̃ in ſemĩe tuo oẽs
gẽtes terre eo ꝙ obedierit abraã voci mee: ⁊
cuſtodierit p̃cepta ⁊ mãdata mea: ⁊ cerimo-
nias legeſqꝫ ſeruauerit. Manſit itaqꝫ iſaac